

لغت موران

شیخ اشرف شاہ الدین سہروردی

به کوشش
حسین مفید

انارات بولی

[رساله]

[لغت موران]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سپاس مُبدع همه را که بحقیقت همه همگی، باعتراف همه موجودات از روی شهادت، وجود او را سزاوارست، و درود بر روان پاکان باد خصوصاً بر محمد التبی علیه السلام و علی آله اجمعین. یکی از عزیزان که رعایت جانب او برین ضعیف متوجه بود، التماس کرد کلمه ای چند در نهج سلوک اسعاف کرده آمد، بشرط آنکه از نااهل دریغ دارد و این را «لغت موران» نام نهادیم، و توفیق از خدای خواستیم در اتمام آن.

فصل

موری چند تیز نک میان بسته از حضيض ظلمت مکمن و مستقر نزول خویش رو بصحرا نهادند و از بهر ترتیب قوت، اتفاق را شاخی چند از نبات در حیز مشاهده ایشان آمد و در وقت صباح قطرات ژاله بر صفحات سطوح آن نشسته بود. یکی از یکی پرسید که آن چیست؟ جواب داد و گفت که اصل این قطرات از زمین است، دیگری گفت از دریاست، و علی هذا در محل نزاع افتاد. موری متصرف در میان ایشان بود. گفت لحظه ای صبر کنید تا میل او